

et saadant Andragende, og det samme anbefaler jeg det højtærede Finansudvalg, saaledes at vi endelig kunne faa Vand- og Kloakforholdene ved Gedser ordnede.

Jeg skal derefter henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister og forespørge, om den højtærede Minister i en nær Fremtid agter at forelægge Forslag til Lov om Revision af Sygekasseloven. Jeg kan tale lidt med om denne Lov, da jeg har været Leder af en mellemstor københavnsk Sygekasse mere end en halv Snes Aar og er det endnu. Jeg har saaledes paa nært Hold set, hvorledes Sygekasseloven har virket, og hvorledes den virker i dette Øjeblik. Jeg skal da sige, at Sygekasseloven ubetinget har gjort sin store Nytte, ikke saa meget paa Grund af det Statstilskud, Sygekasserne have, tværtimod! Den Gang, vi fik Sygekasseloven, havde vi nemlig Lægehjælpen betydelig billigere end nu. Saa snart vi fik Statstilskuddet, steg ogsaa Sygekasselægerenes Fordringer ganske betydeligt. Desuagtet kunde Statstilskuddet strække til baade til Betaling af Læger og af Ophold paa Sygehuse. Senere ere Lægerenes Fordringer gaaede videre, saaledes at Lægerne nu sluge hele Statstilskuddet og mere til. Foruden Statstilskuddet maa nemlig Sygekasserne endda ekstra betale ca. 100,000 Kr. som Løn til Sygekasselægerne. Men desuagtet siger jeg, at Sygekasseloven har gjort sin store Nytte, fordi den har aabnet Øjnene paa en hel Masse Mennesker for Sygekassernes Nytte, ligesom den har bragt Orden indenfor de Sygekasser, som allerede bestode; saa man kan ikke nægte, at det har været en god Lov. Men nu tror jeg nok, vi ere komne saa vidt, at Sygekasseloven ikke kan benyttes til at drive Sygekassesagen videre frem. Med Loven, saaledes som den er, kunne vi ikke komme videre, end Sygekassesagen allerede er. Der trænges til Ændringer, ganske betydelige Ændringer, i denne Lov, for at Sygekassesagen kan faa sit naturlige Løb, kan udvikle sig yderligere til Gavn for Stat og Kommune og naturligvis ogsaa til Gavn for Smaafolk. Sagen er nemlig den, at der endnu staar i Tusindvis af Arbejdere udenfor Sygekasserne. Her i København staar ca. Halvdelen af Arbejderne udenfor endnu, og hvorfor? Fordi en meget stor Part af dem slet ikke har Raad til at være Medlemmer af Sygekasserne. Sygekasserne have under Sygekasseloven udviklet sig til at være en dyr Institution. Vi have faaet meget dyr Lægehjælp og vort Forbrug af

Medicin ganske betydelig udviklet i den forløbne Tid. Det er gaaet ganske naturligt til; thi lidt efter lidt, efterhaanden som Sygekasserne bleve dyrere, udrangeredes alle de Medlemmer, som ikke havde Raad til at betale det høje Kontingent. Tilbage blev, om jeg saa maa sige, den mere velhavende Del af Arbejderklassen, som derefter stillede større Fordringer til Læge, Medicin, Hospitalsophold, Speciallægebehandling, end vistnok var godt for Sygekasserne. Altsaa, de fattigste blandt Arbejderne ere endnu ikke i Sygekasserne og kunne vistnok ikke komme der, saa længe vi arbejde paa det Grundlag, som vi gøre. Jeg skal ikke komme langt ind paa, hvilke Ændringer der burde foretages i Sygekasseloven, ikke her, ikke for Øjeblikket, men kun sige, at der er jo i den senere Tid gjort en Del for at holde Folk fri for Fattigvæsenet, og Sygekasseloven blev ogsaa i sin Tid vedtagen som et Led i disse Bestræbelser. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at vi nu gaa til en Revision af Sygekasseloven, for at dette Forhold videre kan udvikle sig, at vi netop kunne faa Sygekasseloven saaledes, at ogsaa de fattigste blandt Arbejderne kunne komme ind under Sygekassevæsenet. Det er ikke Tilfældet i Øjeblikket; vore Sygekasser ere, som jeg sagde, for dyre for Smaafolk, og der skal efter min Mening gøres ret betydelige Forandringer, for at vi kunne faa den store, brede Del af Arbejderstanden ind i Sygekasserne. Hvorledes denne Revision af Sygekasseloven skal foregaa, maa jeg naturligvis i første Instans overlade til den højtærede Indenrigsminister, men jeg turde maaske pege paa, at det vistnok er nødvendigt for at faa Loven ændret saaledes, som den skulde, at der bliver nedsat en Kommission til at forberede disse Ændringer, en Kommission bestaaende dels af Rigsdagsmedlemmer, dels af Sygekassefolk, der kunde udarbejde disse forskellige Ændringer. Den højtærede Indenrigsminister vil maaske sige, at vi have et Sygekassenævn, og at det vilde være det naturlige, om dette Sygekassenævn fik den Opgave at stille Ændringer til Sygekasseloven. Jeg vil dog fraraade, at det bliver dette Nævn, som faar med denne Sag at gøre, i alt Fald, at det bliver Nævnet alene. Jeg er bange for, at dette Sygekassenævn er lidt for sagkyndigt til at kunne komme med Forslag til en Revision af Sygekasseloven. Dette Nævn er i alt Fald for sit Flertals Vedkommende ganske, om jeg saa maa sige, forbenede Sygekassemænd, for hvem